

Zvírátkům je zima většinou protivná, a tak ji radši zaspí. Jen tu a tam vykouknou ze sněhu zaječí ouška nebo veverčí ocásek, a zase honem honem zpátky do pelíšku...

I Krtek se chystal k zimnímu spánku.

V podzemní světničce měl nachystané zásoby, aby nikam nemusel.

Ale nejdřív se chtěl aspoň jednou podívat ven, jak ta zima vlastně vypadá.

„Jé, to je nádhera!“ vzdychl překvapeně.

A hned ho napadlo, jak by se v tom běloučkém bílém sněhu daly bezvadně válet sudy, jezdit z kopce po bříše a koulovat se.

Jenomže s kým? Když všichni kamarádi spí.

Aby nebyl tak sám, postavil si Krtek aspoň sněhuláka.
A docela se mu povedl!
Nejdřív sice nebyl moc živý, ale to se časem napraví...

